

Спремао сам се за повратак у Србију из Црне Горе и жалио што нисам Албанац, Босанац, Црногорац, Тута Бугарин или, бар, Северномакедонац (стварно, како ли се ова наша бивша жалосна браћа са југа сада зову, након што су легли на руду и пристали на преименовање своје државице?) и да певајући прећем гранични прелаз, јер за њих више не важе никаква ограничења. Показујући, при том, средњи прст Милојицама и Радојицама који, из неке од околних држава иду својој кући, али ће морати у изолацију, где ће их неки докони пандур зивкати телефоном, куцати им на врата, или, пак, у Институт Батут да др Лончару, др Кону, др Дарији и Вучићевој компанији донирају девет хиљада динара за ПЦР тест, како би могли слободно да шетају својим градом, селом или двориштем.

Наиме, током јучерашњег дана се преко Тањуга огласио председник Привредне коморе Србије Марко Чадеж од кога смо сазнали да је министар здравља одлучио да грађани земаља региона могу слободно у Србију без ПЦР теста и без изолације која је предвиђена за резиденте Србије који су боравили у другим државама. Ни речи није било о томе шта следује нама грађанима Србије који смо се затекли са ових страна граница Србије и да ли одлука важи и за нас или само за камионције из Кавадараца или Бијелог поља. Испало је да је својом одлуком министар здравља учинио председнику Привредне коморе Србије који је, поводом тога, нешто мрсомудио на тему „показатеља наше спремности за укидањем баријера између нас“ и „доприносу још бољем повезивању наших компанија“.

Тек када се сиротиња раја побунила због очигледне дискриминације (људи су беснели на друштвеним мрежама), синоћ касно се поново огласио Марко Чадеж и то, виђи врага, на Твитеру, појашњавајући да су и грађани Србије „скинути са мера“ и да могу слободно да се врате у земљу.

Претходно ниједном јасном информацијом сви ми који смо се затекли у другим државама, нису били обавештени да им више не треба ПЦР тест и да не морају у изолацију по повратку у Србију, а многи су за то сазнавали ноћас када на граничним прелазима.

Просто питање за господу министра здравственог Лончара, Чадежа комористу и оног у чије име обојица наступају: зашто правовремено нисте објавили пуну одлуку Владе Републике Србије, него сте чекали да људи побесне па је онда Чадеж (и зашто баш он?) синоћ у касне ноћне сате твитовао „појашњење“ одлуке из кога смо сазнали да и ми можемо да се вратимо у Србију без ограничења? Оправдано сумњам да сте је синоћ, наврат нанос, допуњавали, јер нема рационалног објашњења зашто јуче, уз олакшице за грађане региона, није прецизно обзнањено да исто важи и за грађане Србије.

Како сте то тако великодушни и јасни били спрам „интереса компанија и бизниса“, а по систему „баш ме брига“ се односите према правима сопствених грађана од чијег новца пуните своје (дубоке) џепове? Зар на првом месту није био интерес грађана Србије, па онда неког камионције из Кавадараца, Бијелог поља или из Тиране? Зар то није требао да буде лид вести о укидању мера, а не да се прос...ате о „региону као нашој заједничкој кући“, а тек онда, под притиском јавности, синоћ у касне ноћне сате председник коморе накнадно објашњава да и ми обични смртници-резиденти Србије можемо назад без присмотре и „ПЦР прилога“ буџету.

Уосталом, знају ли људи који су већ потпали под ваш режим изолације/ ПЦР намета шта им је чинити? Требају ли да „одробијају“ десет дана или сада могу напоље из куће? Да нећете случајно онима који су се тестирали вратити осамдесет евра, или ћете онима који су се одлучили на кућни притвор надокнадити изгубљено време и новац? И ти људи су део неке економије, макар оне сопствене у којој морају да зараде за живот својих фамилија. Ти људи су, пре свега, грађани Републике Србије са уставним и законским правима на која им, мало мало, ударате, октроишете их и правите им конфузију и главобољу да више ни сами не знају ни шта ни како треба.

Откако се ова несрећа на власти прошлог пролећа – уз све што је до тада приграбило – докопала и короне и кренула да и епидемију максимално (зло)употребљава у сврху своје извитоперене владавине, сваки пут када крочим негде из онога што је некада била, колико- толико, слободна држава Србија (сада само јадни пашалук узапћен од стране једног човека и његове клике) никад нисам начисто под којим условима ћу се вратити кући.

Ако се ко још сећа (а Вучић и њему слични узурпатори, политички олош и беспризорне лажовчине живе, трају и опстају управо на кратком памћењу овог народа) имали смо у септембру један ин виво експеримент када је од стране оног проблематичног Кризног штаба било наређено да се сви грађани Србије до неког петка у 18 часова имају вратити у маћеху Србију. Иначе..., сви у ковид амбуланте, двадесет одсто мање боловање ако се разболиш од короне, некаква казна од двадесет хиљада и шта већ још нису били осмислили.

Онда су, који дан после – када је, ваљда, неко сувисао и са остацима мозга схватио да није изводљиво више од 70.000 људи послати у ковид амбуланте – смислили некакав тест самопроцене на сајту е-здравље који смо имали радити кад год се однекуд вратимо. Ни сам више не знам колико сам пута себи био изабрани лекар и конзилијум, јер сам – што вољно, што силом немилых прилика – често морао до ове друге маћехе која ми , осим докумената на оној смешној граници, тражи и да се пријавим кад год дођем у родни град и родну кућу и у којој још не знам да ли имам право на њено држављанство. (Не знам за вас, али ја Милу Ђукановићу и његовом ортаку у Београду све памтим.)Ригорозне мере су релаксиране, али су хиљадама грађана Србије пресели и путовање и одмор – лично сам сведочио принудној великој сеоби Срба под Даријом Кисић Тепавчевић са црногорског приморја.

Ко вам је дао право да малтретирасте грађане Србије? Малтретирајте оне који вам то дозвољавају, то јест оне који за вас гласају, ја вас – као уосталом још неколико милиона грађана Србије- не признајем, нити ћу вас икад признати. Само ме је дубоко срамота и осећам се пораженим и пониженим што је такве као што сте ви икада запало да ишта и о чему одлучујете у овој земљи коју свим срцем волим.

(НоваС)

